

STANOWISKO PRZYJĘTE PRZEZ RADĘ (UE) NR 3/2010 W PIERWSZYM CZYTANIU
w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki
podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna na rynek

Przyjęte przez Radę w dniu 1 marca 2010 r.

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/C 114 E/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lasy przynoszą różnorodne korzyści środowisku, gospodarce i społeczeństwu, m.in. dostarczają drewno i inne niedrzewne produkty leśne i pełnią funkcje związane z ochroną środowiska.
- (2) W związku z rosnącym popytem na drewno i produkty z drewna na całym świecie oraz ze względu na słabości instytucjonalne i słabości w zarządzaniu, które występują w sektorze leśnym w wielu krajach będących producentami drewna, coraz większe obawy budzi zjawisko nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z nim handlu.
- (3) Nielegalne pozyskiwanie drewna jest powszechnym problemem o międzynarodowym znaczeniu. Stanowi ono duże zagrożenie dla lasów, gdyż jest częścią procesu wylesiania będącego przyczyną około 20% emisji CO₂, zagraża różnorodności biologicznej i szkodzi zrównoważonej gospodarce leśnej i rozwojowi lasów, a także rentowności rynkowej podmiotów działających zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem. Ponadto nielegalne pozyskiwanie drewna ma skutki społeczne, polityczne i gospodarcze.
- (4) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2003 r. zatytułowanym „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT): wniosek w sprawie planu działania UE” zaproponowano pakiet środków służących wspieraniu międzynarodowych wysiłków na rzecz rozwiązania

problemu nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z nim handlu.

- (5) Parlament Europejski i Rada z zadowoleniem przyjęły ten komunikat i uznały, że konieczne jest włączenie się Unii w światowe działania na rzecz rozwiązania problemu nielegalnego pozyskiwania drewna.
- (6) Zgodnie z określonym w komunikacie celem, jakim jest zapewnienie przywozu do Unii wyłącznie tych produktów z drewna, które zostały wyprodukowane zgodnie z ustawodawstwem kraju będącego producentem, Unia prowadzi z krajami będącymi producentami drewna (krajami partnerskimi) negocjacje w sprawie dobrowolnych umów o partnerstwie (VPA), które nakładają na strony prawnie wiążące zobowiązanie do wdrożenia systemu zezwoleń oraz do uregulowania handlu drewnem i produktami z drewna określonymi w tych VPA.
- (7) Z uwagi na wymiar i pilny charakter problemu konieczne jest aktywne wsparcie międzynarodowej walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna i związanym z nim handlem, tak by uzupełnić i wzmocnić inicjatywę zawierania umów VPA, oraz poprawa synergii między strategiami politycznymi mającymi na celu ochronę lasów i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska, w tym walkę ze zmianą klimatu i utratą różnorodności biologicznej.
- (8) Należy uwzględnić starania krajów, które zawarły umowy VPA FLEGT z Unią, oraz zawarte w tych umowach zasady, w szczególności w odniesieniu do definicji legalnie wyprodukowanego drewna. Należy również wziąć pod uwagę, że w ramach systemu zezwoleń FLEGT do Unii wywożone są wyłącznie drewno pozyskane zgodnie z odnośnym ustawodawstwem krajowym oraz pochodzące z niego produkty. Dlatego drewno zawarte w produktach z drewna wymienione w załącznikach II i III do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT ⁽⁴⁾, pochodzące z państw partnerskich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005, powinny być uznawane za legalnie pozyskane, pod warunkiem że produkty te spełniają wymogi tego rozporządzenia i wszelkich przepisów wykonawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Dz.U. C ...

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2009 (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady z dnia... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

- (9) Należy również uwzględnić fakt, że na mocy Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) jedynie jej strony są uprawnione do przyznawania zezwolenia eksportowego CITES, jeśli gatunki objęte tą konwencją zostały pozyskane, między innymi, zgodnie z ustawodawstwem kraju wywozu. Dlatego drewno pochodzące z gatunków wymienionych w załącznikach A, B lub C do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽¹⁾ powinny być uznawane za legalnie pozyskane, pod warunkiem że spełnia ono wymogi tego rozporządzenia i wszelkich przepisów wykonawczych.
- (10) Biorąc pod uwagę złożoność czynników leżących u podstawy problemu nielegalnego pozyskiwania drewna oraz jego skutki, należy ograniczyć zachęty do postępowania niezgodnego z prawem, oddziałując na postępowanie podmiotów.
- (11) W związku z brakiem definicji uzgodnionej na szczeblu międzynarodowym podstawą dla definicji zjawiska nielegalnego pozyskiwania drewna powinno być ustawodawstwo kraju, w którym drewno zostało pozyskane.
- (12) Wiele produktów z drewna poddawanych jest licznym procesom przed ich wprowadzeniem po raz pierwszy na rynek lub po ich wprowadzeniu. W celu uniknięcia niepotrzebnych obciążeń administracyjnych wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu powinny podlegać tylko te podmioty, które po raz pierwszy wprowadzają drewno i produkty z drewna na rynek wewnętrzny, nie zaś wszystkie podmioty biorące udział w łańcuchu dystrybucji.
- (13) Mając na uwadze fakt, że zobowiązanie podmiotów do przekazywania informacji o pochodzeniu drewna w produktach wytworzonych z drewna uzyskanego z recyklingu stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie dla podmiotów, takie produkty należy wyłączyć z zakresu zastosowania niniejszego rozporządzenia.
- (14) Podmioty wprowadzające po raz pierwszy drewno i produkty z drewna na rynek wewnętrzny powinny postępować z należyłą starannością, stosując system środków i procedur (system zasad należytej staranności) w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia na rynek wewnętrzny nielegalnie pozyskanego drewna i produktów pochodzących z takiego drewna.
- (15) System zasad należytej staranności obejmuje trzy elementy właściwe dla zarządzania ryzykiem: dostęp do informacji, ocenę ryzyka i ograniczanie stwierdzonego ryzyka. System zasad należytej staranności powinien zapewniać dostęp do informacji o źródłach i dostawcach drewna i produktów z drewna wprowadzanych po raz pierwszy na rynek wewnętrzny, w tym do istotnych informacji np. dotyczących zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem. Na podstawie tych informacji podmioty powinny przeprowadzić ocenę ryzyka. Gdy ryzyko zostanie stwierdzone, podmioty powinny je ograniczyć w sposób proporcjonalny do stwierdzonego ryzyka w celu zapobiegania wprowadzaniu na rynek nielegalnie pozyskanego drewna i produktów z takiego drewna.
- (16) Aby uniknąć zbędnych obciążeń administracyjnych, od podmiotów, które już stosują systemy lub procedury spełniające wymogi niniejszego rozporządzenia, nie należy wymagać ustanowienia nowych systemów.
- (17) W celu uznania wzorcowych rozwiązań w sektorze leśnictwa w procedurze oceny ryzyka można wykorzystywać certyfikację lub inne uregulowania zweryfikowane przez strony trzecie, przewidujące weryfikację zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem.
- (18) Sektor drewna ma istotne znaczenie dla gospodarki Unii. Ważnym jego elementem są organizacje skupiające podmioty, gdyż reprezentują one interesy sektora na szeroką skalę i współdziałają z różnymi zainteresowanymi stronami. Organizacje te dysponują również wiedzą specjalistyczną i potencjałem, które umożliwiają analizowanie odnośnego ustawodawstwa i służą ich członkom pomocą w jego przestrzeganiu, ale nie powinny wykorzystywać tych umiejętności aby dominować na rynku. Aby ułatwić wdrożenie niniejszego rozporządzenia oraz przyczynić się do wypracowania wzorcowych rozwiązań, należy uznać organizacje, które określiły wymogi zasad należytej staranności, spełniające wymogi niniejszego rozporządzenia. Wykaz takich uznanych organizacji powinien zostać podany do publicznej wiadomości, by umożliwić podmiotom korzystanie z usług takich uznanych organizacji monitorujących.
- (19) Właściwe organy powinny monitorować, czy podmioty skutecznie spełniają obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu właściwe organy powinny w stosownych przypadkach przeprowadzać urzędowe kontrole, które mogą obejmować również kontrole na terenie danego podmiotu, i powinny mieć możliwość wymagania od podmiotów podjęcia – w razie konieczności – działań zaradczych.
- (20) Właściwe organy powinny prowadzić zapisy z kontroli i udostępniać odpowiednie informacje wszystkim wnioskodawcom zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁽²⁾.
- (21) Ze względu na międzynarodowy charakter zjawiska, jakim jest nielegalne pozyskiwanie drewna i związany z nim handel, właściwe organy powinny współpracować ze sobą oraz z organami administracyjnymi państw trzecich oraz z Komisją.
- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby stosowano skuteczne, proporcjonalne i odstraszające kary za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

- (23) Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), dotyczących procedur uznawania oraz cofnięcia uznania organizacji monitorujących, dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, które mogą być niezbędne do zastąpienia kryteriów już przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, oraz dotyczących wykazu drewna i produktów z drewna, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie. Szczególnie istotne jest, aby Komisja konsultowała się z ekspertami w fazie przygotowawczej zgodnie z zobowiązaniem, które Komisja podjęła w komunikacie z dnia 9 grudnia 2009 r. dotyczącym wprowadzenia w życie art. 290 TFUE.
- (24) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (25) Podmiotom i właściwym organom należy udzielić rozsądnego czasu, w celu umożliwienia im przygotowanie się do spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (26) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie wspieranie walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna i związanym z nim handlem, nie może zostać osiągnięty indywidualnie przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego skalę można go lepiej osiągnąć na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,
- już zostały wprowadzone na rynek, oraz produkty z drewna lub części składowe takich produktów wytworzone z drewna lub z produktów z drewna, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady;
- b) „wprowadzanie na rynek” oznacza dostarczenie odpłatnie lub nieodpłatnie – dowolnym sposobem i niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży – drewna lub produktów z drewna po raz pierwszy na rynek wewnętrzny do celów dystrybucji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej. Termin ten obejmuje także dostawę przy zastosowaniu środków porozumiewania się na odległość określonych w dyrektywie 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽²⁾;
- c) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wprowadza drewno lub produkty z drewna na rynek;
- d) „kraj pozyskania” oznacza kraj lub terytorium, gdzie zostały pozyskane drewno lub drewno wchodzące w skład produktów z drewna;
- e) „legalnie pozyskane” oznacza pozyskane zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem kraju pozyskania;
- f) „nielegalnie pozyskane” oznacza pozyskane z naruszeniem mającego zastosowanie ustawodawstwa kraju pozyskania;
- g) „mające zastosowanie ustawodawstwo” oznacza ustawodawstwo obowiązujące w kraju pozyskania i dotyczy następujących spraw:
- praw do pozyskiwania drewna w oficjalnie wytyczonych granicach;
 - opłat za uzyskanie praw do pozyskiwania drewna, opłat za drewno, w tym należności związanych z pozyskiwaniem drewna;
 - pozyskiwania drewna, w tym bezpośrednio związanego z nim ustawodawstwa dotyczącego środowiska i lasów;
 - praw stron trzecich dotyczących użytkowania i posiadania, na które wpływa pozyskiwanie drewna; oraz
 - ustawodawstwa dotyczącego handlu i ceł w zakresie, w jakim dotyczy ono sektora leśnictwa.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia obowiązki podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna po raz pierwszy na rynek wewnętrzny i ma na celu zminimalizowanie ryzyka wprowadzania na rynek nielegalnie pozyskanego drewna i produktów wytworzonych z takiego drewna.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „drewno i produkty z drewna” oznaczają drewno i produkty z drewna określone w załączniku, z wyjątkiem produktów wytworzonych z drewna lub z produktów z drewna, które

Artykuł 3

Status drewna i produktów z drewna objętych FLEGT i CITES

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno zawarte w produktach z drewna wymienione w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 2173/2005 pochodzące z krajów partnerskich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 2173/2005 oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s.19.

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno pochodzące z gatunków wymienionych w załącznikach A, B lub C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

Artykuł 4

Obowiązki podmiotów

1. Podmioty postępują z należytą starannością w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia na rynek nielegalnie pozyskanego drewna lub produktów pochodzących z takiego drewna. W tym celu stosują one zestaw procedur i środków zwany dalej „systemem zasad należytej staranności”, określony w art. 5.

2. Każdy podmiot utrzymuje i regularnie ocenia stosowany przez siebie system zasad należytej staranności, z wyjątkiem sytuacji, w której dany podmiot korzysta z systemu zasad należytej staranności ustanowionego przez organizację monitorującą, o której mowa w art. 7.

Artykuł 5

Systemy zasad należytej staranności

1. System zasad należytej staranności, o którym mowa w art. 4 ust. 1, obejmuje następujące elementy:

a) środki i procedury zapewniające dostęp do następujących informacji dotyczących dostarczania przez dany podmiot drewna lub produktów z drewna wprowadzanych na rynek:

- opis, w tym pełna nazwa naukowa lub nazwa zwyczajowa gatunków drzew, nazwa handlowa i rodzaj produktu;
- kraj pozyskania i, w stosownym przypadku, region pozyskania drewna w danym kraju;
- ilość (objętość, waga lub liczba jednostek);
- nazwa i adres dostawcy dostarczającego drewno podmiotowi;
- dokumenty lub inne informacje potwierdzające, że drewno to i produkty z drewna spełniają wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa;

b) procedury oceny ryzyka umożliwiające podmiotowi analizę i ocenę, czy istnieje ryzyko, że nielegalnie pozyskane drewno lub produkty pochodzące z takiego drewna zostaną wprowadzone na rynek.

W takich procedurach uwzględnia się informacje, o których mowa w lit. a), oraz odpowiednie kryteria oceny ryzyka, w tym:

- zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem, co może obejmować certyfikację lub uregu-

lowania zweryfikowane przez strony trzecie dotyczące zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem;

- powszechność nielegalnego pozyskiwania konkretnych gatunków drzew;
- powszechność nielegalnego pozyskiwania lub nielegalnych praktyk w kraju pozyskania lub regionie pozyskania drewna w danym kraju;
- złożoność łańcucha dostaw produktów z drewna;

c) z wyjątkiem sytuacji, w których ryzyko, określone w trakcie procedur oceny ryzyka, o których mowa w lit. b), jest nieistotne, procedury ograniczania ryzyka obejmują zestaw odpowiednich i proporcjonalnych środków i procedur, mające na celu skuteczne zminimalizowanie tego ryzyka o i mogą dotyczyć konieczności przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów lub poddania weryfikacji przez stronę trzecią.

2. Szczegółowe zasady niezbędne do zapewnienia jednolitego wykonania ust. 1 z wyjątkiem dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1 lit. b) akapit drugi niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 16 ust. 2. Zasady te przyjmuje się do dnia ... (*).

3. W celu uwzględnienia zmian sytuacji na rynku i doświadczenia zdobytego w czasie wykonywania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności w czasie składania sprawozdań, o których mowa w art. 18 ust. 3, Komisja ma prawo do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w zakresie dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, które mogą być niezbędne do zastąpienia kryteriów, o których mowa w ust. 1 lit. b) akapit drugi niniejszego artykułu. Przyjmując takie akty delegowane, Komisja postępuje zgodnie z odnośnymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Jeśli chodzi o akty delegowane, o których mowa w niniejszym ustępie, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 13, 14 i 15.

Artykuł 6

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Do ... (**), państwa członkowskie prześlą Komisji nazwy i adresy właściwych organów. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw i adresów właściwych organów.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej, także w Internecie, wykaz właściwych organów. Wykaz ten jest regularnie aktualizowany.

(*) 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
(**) Sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Organizacje monitorujące

1. Organizacja monitorująca wykonuje następujące zadania:

- a) utrzymuje i regularnie ocenia system zasad należytej staranności zgodnie z art. 5 i przyznaje podmiotom prawo do stosowania tego systemu;
- b) weryfikuje, czy podmioty te właściwie stosują system zasad należytej staranności;
- c) w przypadku gdy podmiot nie stosuje właściwie swojego systemu zasad należytej staranności, podejmuje odpowiednie działania, w tym powiadamia właściwe organy, jeżeli podmiot ten poważnie lub wielokrotnie uchybił swoim obowiązkom.

2. Organizacja może wystąpić o to, by uznano go za organizację monitorującą, jeżeli spełnia on następujące wymogi:

- a) ma osobowość prawną, i prowadzi zgodną z prawem działalność na terytorium Unii;
- b) jest zdolny do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1; oraz
- c) wykonuje swoje zadania w sposób pozwalający na uniknięcie konfliktów interesów.

3. Wnioskodawca, który spełnia wymogi określone w ust. 2, zostaje uznany za organizację monitorującą, za pomocą jednego z następujących sposobów:

- a) właściwy organ państwa członkowskiego uznaje organizację monitorującą, która zamierza prowadzić swoją działalność wyłącznie w tym państwie członkowskim, a następnie niezwłocznie informuje Komisję;
- b) Komisja po przekazaniu informacji państwom członkowskim uznaje organizację monitorującą, która zamierza prowadzić swoją działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim lub w całej UE.

4. Właściwe organy przeprowadzają regularne kontrole w celu sprawdzenia, czy organizacje monitorujące działające pod ich jurysdykcją dalej wykonują zadania określone w ust. 1 i spełniają wymogi określone w ust. 2.

5. Jeżeli właściwy organ stwierdza, że organizacja monitorująca uznana przez Komisję, nie wykonuje już zadań określonych w ust. 1 albo nie spełnia już wymogów określonych w ust. 2, niezwłocznie informuje Komisję.

6. Właściwe organy lub Komisja mogą cofnąć uznanie, w przypadku gdy właściwy organ lub Komisja stwierdzi, że organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań określonych w ust. 1 lub nie spełnia już wymogów określonych w ust. 2. Właściwy organ lub Komisja mogą cofnąć jedynie to uznanie, które same wydały. Zanim uznanie zostanie cofnięte, Komisja informuje państwa członkowskie. Państwa członkowskie informują Komisję o cofnięciu uznania.

7. Aby uzupełnić zasady proceduralne w odniesieniu do uznawania i cofania uznawania organizacji monitorujących oraz, jeśli wymaga tego doświadczenie, aby je zmienić, Komisja ma prawo do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE. Przyjmując takie akty delegowane, Komisja postępuje zgodnie z odnośnymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Jeśli chodzi o akty delegowane, o których mowa w niniejszym ustępie, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 13, 14 i 15. Akty te przyjmuje się do dnia ... (*).

8. Szczegółowe przepisy dotyczące częstotliwości i charakteru kontroli, o których mowa w ust. 4, niezbędnych do zapewnienia jednolitego wykonania ust. 4 są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 16 ust. 2. Zasady te przyjmuje się do dnia ... (*).

Artykuł 8

Wykaz organizacji monitorujących

Komisja publikuje wykaz organizacji monitorujących w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C i udostępnia go na swojej stronie internetowej. Wykaz ten jest regularnie aktualizowany.

Artykuł 9

Kontrola podmiotów

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole w celu zweryfikowania, czy podmioty spełniają wymogi określone w art. 4 i 5.

2. Podmioty udzielają wszelkiej pomocy koniecznej do ułatwienia przeprowadzenia kontroli, o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy w następstwie kontroli, o których mowa w ust. 1, stwierdzono niedociągnięcia, właściwe organy mogą wezwać dany podmiot do podjęcia działań. Niepodjęcie przez operatora takich działań zaradczych może skutkować zastosowaniem kar zgodnie z art. 17.

(*) 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Zapisy z kontroli

1. Właściwe organy prowadzą zapisy z kontroli, o których mowa w art. 9 ust. 1, wskazując w szczególności ich charakter i wyniki, a także wszelkie powiadomienie o działaniach zaradczych złożone na mocy art. 9 ust. 3. Zapisy ze wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej 5 lat.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane do wiadomości każdego wnioskodawcy zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE.

Artykuł 11

Współpraca

1. Właściwe organy współpracują ze sobą, z organami administracyjnymi państw trzecich i Komisją w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

2. Właściwe organy wymieniają z właściwymi organami innego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich oraz z Komisją informacje o poważnych niedociągnięciach stwierdzonych w trakcie kontroli, o których mowa w artykułach 7 ust. 4 oraz 9 ust. 1, oraz o rodzajach kar nałożonych zgodnie z art. 17.

Artykuł 12

Zmiany w załączniku

Aby uwzględnić doświadczenie z wdrażania niniejszego rozporządzenia, w szczególności zdobyte podczas składania sprawozdań, o których mowa w art. 18 ust. 3, i w związku ze zmianami właściwości technicznych, użytkowników końcowych i procesów produkcji przedmiotowego drewna i przedmiotowych produktów z drewna, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE poprzez zmianę i uzupełnianie załączonego wykazu drewna i produktów z drewna. Takie akty nie mogą tworzyć nieproporcjonalnego obciążenia podmiotów. Przyjmując takie akty delegowane, Komisja postępuje zgodnie z odnośnymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

Jeśli chodzi o akty delegowane, o których mowa w niniejszym artykule, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 13, 14 i 15.

Artykuł 13

Wykonywanie oddelegowanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 7 i art. 12 przysługują Komisji przez siedem lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące oddelegowanych uprawnień najpóźniej trzy miesiące przed

upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Delegacja uprawnień jest automatycznie przedłużana na ten sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada ją wycofają zgodnie z art. 14.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja zgłasza go jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych są przyznane Komisji na warunkach określonych w art. 14 i 15.

Artykuł 14

Odwołanie oddelegowanych uprawnień

1. Delegacja uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 3, art. 7 ust. 7 i art. 12, może zostać odwołana przez Parlament Europejski lub przez Radę.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu oddelegowanych uprawnień, powiadamia drugi organ ustawodawczy i Komisję najpóźniej miesiąc przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które oddelegowane uprawnienia mogłyby zostać odwołane, i wskazując przyczyny takiego odwołania.

3. Wydanie decyzji o odwołaniu powoduje odwołanie uprawnień w niej wymienionych. Ma ona skutek natychmiastowy lub jest skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wpływa na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski i Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w ciągu trzech miesięcy od daty powiadomienia.

2. Jeżeli po upływie tego okresu ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego lub jeśli przed tą datą Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że postanowiły nie zgłaszać sprzeciwu, akt delegowany wchodzi w życie w dniu w nim określonym.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się przyjętemu aktowi delegowanemu, akt ten nie wchodzi w życie. Instytucja, która się sprzeciwiła, wskazuje powody swego sprzeciwu wobec aktu delegowanego.

Artykuł 16

Komitety

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Egzekwowania Prawa, Zarządzania i Handlu w Dziedzinie Leśnictwa (FLEGT) ustanowiony na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Artykuł 17

Sankcje

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i przekazują niezwłocznie informacje o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 18

Składanie sprawozdań

1. Począwszy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia co dwa lata do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania ze stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednich dwóch latach.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja sporządza sprawozdania przedstawiane co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

3. Do dnia ... (*), a następnie co sześć lat Komisja na podstawie sprawozdań i doświadczeń w stosowaniu niniejszego rozporządzenia będzie przeprowadzać przegląd jego funkcjonowania i skuteczności, w szczególności w odniesieniu do konsekwencji administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw, oraz w odniesieniu do zakresu produktów. Sprawozdaniom mogą towarzyszyć, w razie potrzeby, odnośne wnioski ustawodawcze.

Artykuł 19

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od ... (**). Jednakże art. 5 ust. 2, 6 ust. 1, 7 ust. 7 oraz 7 ust. 8 stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Publikacja

Niniejsze rozporządzenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(*) 36 plus 30 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(**) 30 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK

Drewno i produkty z drewna, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, sklasyfikowane w Nomenklaturze scalonej określonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾

- 4401 Drewno opałowe w postaci kłód, szczap, gałęzi, wiązek chrustu lub w podobnych postaciach; drewno w postaci wiórów lub kawałków; trociny, drewno odpadowe i ścinki drewniane, nawet aglomerowane w kłody, brykiety, granulki lub w podobne formy;
 - 4403 Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli, lub zgrubnie obrobione;
 - 4406 Podkłady kolejowe lub tramwajowe, z drewna;
 - 4407 Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm;
 - 4408 Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego), na sklejkę lub na podobne drewno warstwowe i inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm;
 - 4409 Drewno (włącznie z klepkami i listwami na parkiet, niepołączonymi), kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, ze ściętymi krawędziami, zaokrąglone, ze złączami w jaskółczy ogon i podobne) wzdłuż dowolnej krawędzi, końców lub powierzchni, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo;
 - 4410 Płyta wiórowa, płyta o wiórach zorientowanych („oriented strandboard” OSB) i podobna płyta z drewna, nawet aglomerowane żywicami lub innymi organicznymi substancjami wiążącymi;
 - 4411 Płyta pilśniowa, z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet związana za pomocą żywicy lub innych substancji organicznych;
 - 4412 Sklejka, płyty fornirowane i podobne drewno warstwowe;
 - 4413 00 00 Drewno utwardzone w postaci bloków, płyt, desek lub kształtowników profilowanych;
 - 4414 00 Ramy do obrazów, fotografii, luster lub podobnych przedmiotów, drewniane;
 - 4415 Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna; bębny do kabli, z drewna; palety, palety skrzyniowe i pozostałe platformy ładunkowe, z drewna; nadstawki do palet płaskich, z drewna; trumny;
- (Materiały nie przeznaczone do pakowania stosowane wyłącznie jako materiał do pakowania w celu wspierania, ochrony lub transportu innych produktów wprowadzanych na rynek)
- 4416 00 00 Beczki, baryłki, kadzie, cebry i pozostałe wyroby bednarskie oraz ich części, z drewna, włącznie z klepkami;
 - 4418 Wyroby stolarskie i ciesielskie dla budownictwa, z drewna, włącznie z drewnianymi płytami komórkowymi, połączonymi płytami parkietowymi, dachówkami i gontami, drewno (włącznie z klepkami i listwami na parkiet, niepołączonymi), kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, ze ściętymi krawędziami, zaokrąglone, ze złączami w jaskółczy ogon i podobne) wzdłuż dowolnej krawędzi, końców lub powierzchni, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo;
 - Ścier z drewna i papier określone w rozdziałach 47 i 48 Nomenklatury scalonej, z wyjątkiem produktów z bambusa i produktów z odzysku (makulatura i odpady);
 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 i 9403 90 30 meble drewniane;
 - 9406 00 20 Budynki prefabrykowane.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 17 października 2008 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego obowiązki podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna na rynek. Podstawą wniosku jest art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
2. Parlament Europejski przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 22 kwietnia 2009 r.⁽¹⁾. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię w dniu 1 października 2009 r., a Komitet Regionów zasygnalizował, że nie zamierza wydawać opinii.
3. W dniu 1 marca 2010 r. Rada przyjęła stanowisko w pierwszym czytaniu zgodnie z art. 294 TFUE.

II. CELE

Celem rozporządzenia jest zminimalizowanie ryzyka wprowadzenia na rynek wewnętrzny nielegalnie pozyskanego drewna. Opiera się ono na zasadzie należytej staranności i skupia się na momencie, w którym drewno i produkty z drewna zostają po raz pierwszy wprowadzone na rynek wewnętrzny. Rada zachowała zasadnicze przesłanie systemowego podejścia Komisji. Dlatego też skupiła się na wypracowaniu wymogów prawnych dotyczących proaktywnej postawy podmiotów.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

1. Uwagi ogólne

W pierwszym czytaniu, które odbyło się w dniu 22 kwietnia 2009 r., Parlament Europejski (PE) przyjął 75 poprawek.

Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu uwzględniła szereg poprawek Parlamentu Europejskiego, w części albo co do meritum. Sugerują one zwłaszcza, by zwrócić szczególną uwagę na wpływ rozporządzenia na małe i średnie przedsiębiorstwa (poprawki 22, 29, 47 i 72), na to, by zakres zastosowania rozporządzenia nie wykluczał drewna i produktów z drewna podlegających obowiązkowym kryteriom zrównoważonego rozwoju (poprawki 21 i 32), i na to, by Komisja uznała organizacje monitorujące, które zamierzają przeprowadzać działania w więcej niż jednym państwie członkowskim (poprawki 51–56).

Jednak inne poprawki nie znalazły odzwierciedlenia w stanowisku Rady w pierwszym czytaniu, ponieważ Rada uznała, że stały się one zbędne ze względu na zmiany, które wprowadzono do tekstu. Rada wprowadziła szereg zmian wynikających z wejścia w życie traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r., w szczególności ramy prawne, które zostaną stworzone, by zastąpić procedurę komitetową. Ponieważ stanowisko PE w pierwszym czytaniu przekazano około siedem miesięcy przed wejściem w życie traktatu z Lizbony, poprawki dotyczące procedury komitetowej nie zostały uwzględnione, gdyż przestały już być aktualne.

W stanowisku Rady w pierwszym czytaniu zawarte są również zmiany nieprzewidziane w stanowisku Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu. W poniższych punktach opisano zmiany merytoryczne. Ponadto wprowadzono zmiany redakcyjne mające na celu jaśniejsze sformułowanie tekstu lub zapewnienie ogólnej spójności rozporządzenia.

2. Uwagi szczegółowe

Definicje

Wprowadzono następujące zmiany w stosunku do pierwotnego wniosku:

- zmieniono definicję „drewna i produktów z drewna”, aby zasygnalizować, że produkty wytworzone z drewna uzyskanego z recyklingu – tj. produkty z drewna lub części składowe takich produktów wytworzone z drewna i z produktów z drewna, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady – nie zostaną objęte tą definicją, ponieważ uznano, że wymóg, by podmioty sprawdzały informacje dotyczące pierwotnego źródła drewna obecnego w produktach z recyklingu, byłby nieproporcjonalny;

⁽¹⁾ 8881/09

- wykreślono proponowane wyłączenie dotyczące drewna i produktów z drewna podlegających obowiązkowym kryteriom zrównoważonego rozwoju (poprawki 21 i 32);
- sprecyzowano, że produkty z drewna wytworzone z drewna lub z produktów z drewna, które już zostały wprowadzone na rynek, nie powinny być objęte definicją „drewna i produktów z drewna” (poprawka 34);
- Rada sprecyzowała pojęcie „wprowadzanie na rynek”, zaznaczając, że obejmuje ono wszelkie techniki sprzedaży; dodała też, że odnosi się ono również do dostawy przy zastosowaniu środków porozumiewania się na odległość;
- dodano pojęcie regionu pozyskania w danym kraju, aby objąć przypadki, gdy w obrębie danego kraju występują różnice regionalne;
- rozszerzono definicję „kraju pozyskania”, aby objąć nią nie tylko kraje, lecz również terytoria;
- wykreślono definicje „zarządzania ryzykiem” oraz „organizacji monitorującej”, ponieważ uznano, że pojęcia te zostały wyczerpująco opisane w odpowiednim artykule.

Mające zastosowanie ustawodawstwo

Definicja mającego zastosowanie ustawodawstwa jest jednym z podstawowych zagadnień projektu rozporządzenia, ponieważ dany podmiot byłby zobowiązany posiadać dostęp do informacji na temat zgodności drewna i produktów z drewna z obowiązującym ustawodawstwem. Rada próbowała zachować właściwą równowagę między rozszerzonym wykazem obszarów ustawodawstwa a wykazem, w którym wyliczone zostały odpowiednie obszary ustawodawstwa w ujęciu ogólnym. Rada rozszerzyła definicję przedstawioną we wniosku Komisji, by objąć nią ustawodawstwo dotyczące lasów, w tym ustawodawstwo bezpośrednio związane ze środowiskiem, jak również ustawodawstwo dotyczące handlu i cel w zakresie, w jakim dotyczy ono sektora leśnictwa. Rada dodała „prawa stron trzecich dotyczące użytkowania i własności...”, co można postrzegać jako zbliżenie się do stanowiska przyjętego przez PE, gdy wymienia on „tytuł prawny posiadania nieruchomości i prawa ludności tubylczej” (poprawka 38). Jednak zdaniem Rady problematyczne z punktu widzenia prawnego i praktycznego są poprawki PE odnoszące się do włączenia ustawodawstwa dotyczącego pracy i pomocy społecznej.

Systemy zasad należytej staranności

Zdaniem Rady ważne jest sprecyzowanie głównych elementów projektu rozporządzenia. Dlatego opracowała ona trzy elementy systemu zasad należytej staranności: dostęp do pewnych informacji, procedurę oceny ryzyka oraz procedurę ograniczenia ryzyka. W poprawce 37 PE dostrzegł również potrzebę wyraźnego ustalenia dwóch elementów określenia ryzyka i minimalizacji ryzyka.

W zakresie procedur oceny ryzyka Rada ustaliła cztery kryteria oceny ryzyka, które mogą zostać uzupełnione na podstawie art. 290 TFUE.

W art. 5 ust. 1 lit. b) i c) Rada starała się dokonać zróżnicowania procedury oceny ryzyka i procedury ograniczenia ryzyka według różnych czynników, takich jak złożoność danego produktu i jego pochodzenie, bez wyraźnego wskazywania sytuacji wymagających specjalnej uwagi w postaci rygorystycznych lub mniej rygorystycznych wymogów (poprawka 47).

W odróżnieniu od PE Rada nie rozszerzyła obowiązku należytej staranności na podmioty inne niż te, które po raz pierwszy wprowadzają drewno i produkty z drewna na rynek wewnętrzny (poprawki 15, 17, 19, 20, 31, 33, 35, 41, 42, 43, 50). Uznano, że takie działanie byłoby równoznaczne z tworzeniem niepotrzebnych obciążeń.

Rada umożliwiła podmiotom wybór między trzema różnymi systemami należytej staranności: ich własnym, systemem należytej staranności zapewnionym przez organizację monitorującą oraz systemem stosowanym przez stronę trzecią.

Zakres zastosowania

Podobnie jak PE, Rada również wykreśliła proponowane zwolnienie dotyczące drewna na podstawie obowiązkowych kryteriów dotyczących zrównoważenia, zawartych we wniosku Komisji (poprawki 21, 32).

Załącznik

Rada zmieniła organizację wykazu produktów z drewna zawartego w załączniku zgodnie z numeracją kodów CN i dodała pewne kategorie produktów. Uznała, że obciążenie podmiotów stałoby się zbyt duże, gdyby na tym etapie dodano nowe kategorie (poprawki 74, 75).

Organizacje monitorujące

Rada podzieliła pogląd EP, że istotne jest wprowadzenie ujednoczonych norm w całej UE, i zaproponowała, aby Komisja uznawała również organizacje monitorujące. Rada dokonała rozróżnienia na organizacje monitorujące, które zamierzają prowadzić działalność w jednym państwie członkowskich, i organizacje, które pragną działać w kilku państwach. Zgodziła się, że Komisja powinna uznać organizacje prowadzące działalność w kilku państwach członkowskich (poprawki 51, 53, 54, 55, 56) por. (art. 7 ust. 3). Uznano jednak, że lepiej będzie, jeśli za uznawanie organizacji monitorujących prowadzących działalność tylko w jednym państwie członkowskim odpowiedzialny będzie właściwy organ tego państwa. Podobnie jak PE, Rada uznała, że ważne jest, aby organizacja monitorująca wykonywała swoje funkcje bez wywoływania konfliktów interesów (poprawka 51) (zob. art. 7 ust. 2 lit. c)). Uznano, że nie będzie konieczne wprowadzenie rozróżnienia na organizacje monitorujące będące podmiotami publicznymi i prywatnymi (poprawki 51, 52).

Kary

Rada rozważyła dodanie wykazu kar (poprawka 69), jednak po długiej dyskusji postanowiła zachować brzmienie wniosku Komisji, który jest uzgodnionym brzmieniem prawodawstwa UE. Wiele państw członkowskich było zdania, że poziom i treść kar wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich. Ponadto stworzenie wykazu kar wiązało się z pewnymi problemami praktycznymi, takimi jak wyczerpujący charakter tego wykazu i trudności w rozpoznaniu na obecnym etapie wszystkich możliwych naruszeń.

Zakaz

Rada utrzymała systemowe podejście zawarte we wniosku Komisji. Podmioty powinny stosować system należytej staranności w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia nielegalnie pozyskanego drewna lub produktów z drewna na rynek. Rada nie zgadza się z opinią PE, który twierdzi, że należałoby wprowadzić zakaz w celu zapewnienia legalności (poprawki 17, 19, 31, 42 (jeśli chodzi o art. 3 ust. 1), 43, 50, 71). Uznano, że takie rozszerzenie zakresu zastosowania nie byłoby zgodne z duchem wniosku, a zatem jest nie do przyjęcia.

Zastosowanie

Rada uznała, że nierealistyczne byłoby rozpoczęcie stosowania rozporządzenia już po roku od jego wejścia w życie, niezależnie od tego, jak bardzo byłoby to wskazane (poprawka 73). Dlatego aby dać podmiotom czas na dostosowanie się do nowej sytuacji, a także zapewnić czas na wprowadzenie środków wykonawczych, zaproponowano, aby rozporządzenie zaczęto stosować 30 miesięcy od jego wejścia w życie.

Sytuacja małych i średnich przedsiębiorstw/podmiotów

Podobnie jak PE, Rada uwzględniła szczególną sytuację małych i średnich przedsiębiorstw oraz podmiotów (poprawki 22, 29, 47, 72). Wprowadziła na przykład w art. 5 ust. 1 lit. c) pojęcie *nieistotnego ryzyka*. Artykuł 12 stanowi, że akty delegowane zmieniające i uzupełniające wykaz drewna i produktów z drewna zawarty w załączniku nie powinny powodować nieproporcjonalnego obciążenia podmiotów. W art. 18 dotyczącym składania sprawozdań Rada dodała, że przegląd powinien w szczególności uwzględnić konsekwencje administracyjne dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Motywy i odniesienia do kwestii środowiskowych (zrównoważone zarządzanie obszarami leśnymi)

PE dopisał wiele motywów, aby uwzględnić środowisko leśne, różnorodność biologiczną, ekosystemy leśne i zrównoważone zarządzanie lasem (poprawki 2–8, 10, 11, 14). Rada jest zdania, że ponieważ kluczowym elementem rozporządzenia jest system należytej staranności oraz postępowanie podmiotów mające na celu minimalizację ryzyka wprowadzania nielegalnie pozyskanego drewna i produktów z drewna na rynek, takie odniesienia są zbędne, choć ich cele są słuszne. Ponadto motywy służą do uzasadnienia przepisów rozporządzenia, a tutaj brak jest przepisów operacyjnych, do których takie motywy mogłyby się odnosić.

Przegląd

Rada zgodziła się z PE co do tego, że konieczne jest przeprowadzenie przez Komisję przeglądu rozporządzenia i że ten przegląd powinien w szczególności objąć konsekwencje administracyjne dla małych i średnich przedsiębiorstw (poprawka 72).

3. Inne zmiany wprowadzone przez Radę**Status produktów z drewna objętych FLEGT i CITES**

Przepis dotyczący drewna i produktów z drewna objętych FLEGT i CITES został umieszczony w osobnym artykule, ponieważ w rozporządzeniu uznaje się, że licencje FLEGT i świadectwa CITES są wystarczającym dowodem legalności pozyskania.

Współpraca właściwych organów

Rada była zdania, że przedmiotem wymiany informacji, o której mowa w art. 11, powinny być tylko poważne braki. Rada sprecyzowała również, że wymianą informacji objęte powinny być rodzaje nakładanych kar.

Przedmiot

Aby uściślić cel zobowiązań ustanowionych w rozporządzeniu, Rada dodała, że celem jest zminimalizowanie ryzyka nielegalnego wprowadzenia na rynek drewna lub produktów z takiego drewna.

Zmiany związane z traktatem lizbońskim

Ponieważ Rada uważa, że uprawnienia powinny zostać przekazane Komisji zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dodała trzy nowe artykuły niezbędne dla takich aktów delegowanych w art. 5 ust. 3 i art. 7 ust. 7 oraz art. 12, a także nowy motyw. Rada dostosowała również analogicznie przepisy do przyjęcia środków wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE.

IV. WNIOSEK

Rada uważa, że jej stanowisko w pierwszym czytaniu jest zgodne z podstawowymi celami wniosku Komisji. Stanowi ono wyważony pakiet środków, które przyczyniłyby się do realizowania celów w zakresie walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna.

Rada oczekuje konstruktywnej dyskusji z Parlamentem Europejskim w celu osiągnięcia akceptowalnego porozumienia w sprawie tego rozporządzenia.
